

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512332416/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

nogen Høragtelse for Videnskaberne eller nogen Lyst til dem — Den lille Christian troede at han meget lettere og mageligere kunde blive en Nar end ved at fylde sit Hoved, med alle de Daarligheder, som andre havde fundet for got at skrive sammen. — Herr Misocosmus oprettede det ærlig med Tampen, som han rev ned med Munden; og Christian, som begyndte at troe, at hans Conrector maaskee var en Nar, som alle andre, sluttede, fra det større til det mindre; at nemlig, da han, som var saa forskrækkelig lærd, ikke var ret klog; det da ikke maatte være noget Menniske beskjæret, at have sin sunde Forstand —

Afsine Skole-Kammeraders Omgang kunde han ligesaalidet faae noget Begreb om den beste Verden. Han var i Begyndelsen noget enfoldig, og derfor drilledede de ham; han var alvorlig, og derfor kunde de ikke lide ham; han var mistænkelig mod alle og derfor beluurede de ham; efter gammel Vanc sladdrede han paa dem, og følgelig pryglede de ham. —

Imidlertid blev alt dette af bedre Følger for vor Panthakak, end man skulde have formodet — Drillet, forhadet, udskjældt, pryglet af alle; fik han stor Lyst til at holde sig saameget, som mueligt for sig selv — Da han skulde fordrive Tiden med noget, var han nødt til at læse, naar de andre legede — Skjønt man ikke kunde love sig meget af denne Læsning; vilste det sig dog med Tiden, at den ikke havde været unyttig; da han først fik Leylighed til at lede alle de utallige Ting frem, til ret at bese dem, og til at bringe dem nogenledes i Orden, som han nu fik pakket sammen i sin Hjerne, uden at vide hvorledes. —

Heller bør man ikke negte, at jo Herr Misocosmus, handlede fornuftig i visse Puncter af Underviisningen, endskjønt det rigtig nok kun var per Accidens. — Dersom han lærte ham at ansee meget klogt for daarligt, og meget got for ont; saa